

Neljästoista sunnuntai helluntaista

Laupias samarialainen

”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?” kysyy eräs lainoppinut Herralta Jeesukselta, ja haluaa panna Hänet koetukselle. Vapahtaja ei kuitenkaan esitä hänelle käsitelmää, vaan kääntääkin kysymyksen pääläelle: Kuinka Sinä voit osoittautua sen lähimmäiseksi, joka juuri nyt tarvitsee apuasi? Tämä on sunnuntain aihe.

Kain surmaa veljensä. Jumala kysyy Kainilta: ”Missä on veljesi Abel?” Kain vastaa: ”En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?” Tähän sanoo Jumala: ”Mitä oletkaan tehnyt! Etkö kuule, kuinka veljesi veri huutaa minulle maasta?” Maa on Kainia armeliaampi. Se avaa suunsa ja ottaa vastaan Abelin veren. Maa asettuu Abelin puolelle ja pidättää Kainilta sadon. Maa ei edes salli sitä, että Kain saisi levollisesti elää sen päällä, vaan hänen on harhailtava kodittomana (1. Moos. 4:1-16).

Danielin vastustajat saavat hänet juonikkaasti menetellen kiinni kuningas Dareioksen uskontoasetuksen rikkomisesta. Meedian ja Persian laki sitoo myös kuningasta itseään. Hän haluaisi pelastaa Danielin, mutta joutuu oman lakinsa sitomana suostumaan siihen, että tämä heitetään leijonien luolaan. Dareios on hänestä huolissaan koko yön ja kiirehtii heti aamun valjettua kysymään murheellisella äänellä: ”Daniel, elävän jumalan palvelija! Onko jumalasi, jota sinä palvelet, pystynyt pelastamaan sinut leijonilta?” Tämä ilmoittaa Herran enkelin sulkeneen leijonien kidan, eivätkä ne ole häntä vahingoittaneet. Jumala on havainnut hänet syyttömäksi myös kuninkaan edessä (Dan. 6).

Rosvot ryöstävät erään Jerusalemissa Jerikoon kulkevan miehen ja lyövät hänet henkivieveriin. Pappi ja leeviläinen näkevät kyllä tien varressa viruvan, mutta menevät ohi. On muistettava, että heitä sitovat erityiset puhtaus- ja pyhyysäännöt. Jos he koskettavat veren tahrimaa kuollutta, menettävät he pahimmassa tapauksessa virkansa. Mooseksen lain mukaan Jumalan viha kohtaisi sen takia koko Israelia (vrt. 3. Moos. 21:1-3; 4. Moos. 5:1-4). He eivät olleet siis vapaita toimimaan rosvojen uhrin hyväksi. Dareiostakin satoi laki, mutta hän otti silti Danielin osan sydämelleen ja toimi hänen hyväkseen heti tilanteen salliessa. Näin olisi pitänyt papin ja leeviläisenkin tehdä.

Myös samarialaisen oli voitettava kansallisuuksien raja ryhtyessään auttamaan rosvojen uhria. Juutalaiset ja samarialaiset eivät seurustelleet keskenään. Lähimmäisen hätä astuu kuitenkin niin väkevästi hänen sydämelleen, että hän toimii niin kuin henkivieveriin piestyn tila sitä vaatii. Samarialainen ravistautuu irti perinteisestä vihanpidosta juutalaisia kohtaan, asettuu hädässä olevan käytettäväksi ja tulee näin esikuvaksi siitä,

miten kunkin meistäkin tulee toimia lähimmäistä kohtaan.

Usein laupiaassa samarialaisessa on nähty Herra Jeesus Kristus itse. Totta onkin, että Hän otti luokseen tulevan hädän omakseen ja sanoo siksi meille kaikille: Totisesti kaiken sen, minkä te olette tehneet tai jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähäisimmistä, sen te olette tehneet tai jättäneet tekemättä minulle (Matt. 25:40 ja 45).

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 112:5-9

Su: Miika 6:6-8, 1. Joh. 4:7-12, Luuk. 10:(23-)25-37

Ma: 1. Joh. 3:11-18

Ti: Matt. 5:43-48 / Laul. 1. 8:6-7

Ke: 1. Sam. 24:9-12,17-21(-23) / 1. Joh. 4:16-21

To: Mark. 12:41-44 / Ps. 70:5-6

Pe: Room. 13:8-10 / Hoos. 6:4-6

La: Ruut 1:8-11,14-17(-18)

Virsirukous:

Ken on mun lähimmäiseni ja ketä eläissäni myös minun tulee rakastaa kuin omaa itseäni? Vain isäni tai äitini tai veljeni, sisareni tai parhain ystäväni?

Kun kuolit kaikkein puolesta, oi Jeesus, ristin päällä, suo meidän nähdä rakkaina myös vihämiehet täällä. Ja alttiina suo palvella niin omia kuin vieraita mielellä lämpimällä.

431: 1, 3